[1964] 2 ఎస్ సి ఆర్ 838

1963, ఏప్రిల్, 4

బస్తీ షుగర్ మిల్స్ లిమిటెడ్

v.

రామ్ ఉజాగర్ మరియు ఇతరులు

(పి. బి. గగేంద్రగడ్కర్, కె. ఎన్. వాంచూ, కె.సి.దాస్ గుప్తా, జె.సి.షా మరియు ఎన్.రాజోపాలయ్యంగార్ జె.జె.)

పారిశ్రామిక వివాదం -సేవల రద్దు- యజమాని మరియు 'పనివాడు' అంటే-వ్యాపారాన్ని కొనసాగించే హక్కును ఉల్లంఘించడం -ఉత్తర ప్రదేశ్ పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం, 1947 (యు.పి. XXVIII ఆఫ్ 1947). సెక్షన్ 2 (i) (iv). సెక్షన్ 2 (Z).

పిటిషనర్ మరియు ప్రతివాదుల మధ్య రెండు విషయాలకు సంబంధించి ఒక పారిశ్రామిక విభేదాలు తలెత్తాయి, అవి (1) ప్రతివాదుల సేవలను తొలగించడం (2) మరియు ప్రతివాదులకు నెలకు రూ.55,' కంటే తక్కువ రేటుకు చెల్లించడం, ఇది అక్టోబర్ 3 నాటి స్టాండింగ్ ఆర్డర్ల ప్రకారం ఉత్తర ప్రదేశ్ లోని వాక్యూమ్ పాన్ షుగర్ ఫ్యాక్టరీల కార్మికులకు కనీస నిర్దేశిత వేతనం. 1958, ఉత్తర ప్రదేశ్ ప్రభుత్వం జారీ చేసింది. ఈ వివాదాన్ని లేబర్ కోర్టుకు నివేదించారు.

ప్రెస్ మట్టిని తొలగించే పనిని కంపెనీ ఒక కాంట్రాక్టర్ కు అప్పగించిందని, ఆ పనిని చేయడానికి ఆ కాంట్రాక్టర్ ఈ ప్రతివాదులను నియమించారని పిటిషనర్ కేసు. వారి సేవలను కాంట్రాక్టరు (కాంట్రాక్టరు) రద్దు చేశారు మరియు ఈ పనివారితో యాజమాన్యానికి ఎటువంటి సంబంధం లేదు.

అందువల్ల పిటిషనర్ వాదన"! 1947 ఉత్తర ప్రదేశ్ ఇండస్ట్రియల్ డి10 చట్టం నిబంధనల ప్రకారం యాజమాన్యం "యజమాని" నిర్వచనం పరిధిలోకి రాదు. ప్రతివాదులు లేబర్ కోర్టులో విజయం సాధించారు, అందువల్ల ఈ అప్పీలు జరిగింది.

(1) ప్రతిస్పందకులు s. 2 (Z) యొక్క అర్థంలో పనివారు, రివార్డు కొరకు మాన్యువల్ వర్క్ చేయడానికి పరిశ్రమలో నియమించబడ్డ వ్యక్తులు, మరియు అప్పీలుదారుడు సబ్- సి ఎల్ యొక్క అర్థంలో యజమాని. (IV) సెక్షన్ 2 (i) యొక్క పనివాడుగా, సాధారణంగా పరిశ్రమలో భాగమైన ప్రెస్ మట్టిని తొలగించే పనిని సదరు కాంట్రాక్టరు అమలు చేయడానికి పరిశ్రమను నిర్వహించే క్రమంలో అప్పీలుదారు కంపెనీ అతనితో ఒప్పందం కుదుర్చుకున్నాడు.

(2) చట్టంలోని సెక్షన్ 2 (1) లోని 4 వ అధికరణం ప్రకారం వర్తకం జరిపే హక్కుపై ఆంక్షలు విధించడం సాధారణ ప్రజాప్రయోజనాల కోసమేనని, అందువల్ల రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 19 (1) (జి) ప్రకారం పిటిషనర్ ప్రాథమిక హక్కు ఉల్లంఘనకు గురికాలేదని పేర్కొంది.

(3) సాధారణ వ్యాకరణ అర్థంలో స్టాండింగ్ ఆర్డర్లలో "పనివారు" అనే పదం యొక్క నిర్వచనంలో కనిపించే "కర్మాగారం ద్వారా నియమించబడిన" పదాలు కర్మాగారం యొక్క పనిని చేయడానికి నియమించబడిన ప్రతి వ్యక్తిని కలిగి ఉంటాయి మరియు అవి కర్మాగారం యొక్క కాంట్రాక్టర్లచే నియమించబడిన కార్మికులను కూడా చేర్చేంత విస్తృతంగా ఉంటాయి.

ఈ కోర్టులో మొదటిసారి కొత్త పిటిషన్ ను లేవనెత్తడానికి పిటిషనర్ ను అనుమతించలేదు.

మహాలక్ష్మి షుగర్ మిల్స్ కంపెనీ వి. వారి వర్క్మెన్, 1961 (II) ఎల్.ఎల్.జె. 623, ప్రస్తావించబడింది.

సివిల్ అప్పీలేట్ : సివిల్ అప్పీల్ నెం.225 ఆఫ్ 1963.

1902 నవంబర్ 26 న లక్నోలోని లేబర్ కోర్టు 1962 నాటి తీర్పు కేసు నెం.68 లో ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా అప్పీలు చేసింది.

పిటిషనర్ తరఫున జీఎస్ పాఠక్, డీఎన్ ముఖర్జీ వాదనలు వినిపించారు.

రాజగోపాలన్, కేఆర్ చౌదరి ప్రతివాదులుగా ఉన్నారు.

1963. ఏప్రిల్ 4. హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు.. దీని ద్వారా డెలివరీ చేయబడింది

దాస్ గుప్తా జె.- ఈ అప్పీలులో ప్రతివాదులుగా ఉన్న 21 మంది 1958 నవంబరు 21 నుండి 1959 ఫిబ్రవరి 5 వరకు పిటిషనర్ కు చెందిన చక్కెర కర్మాగారంలో ప్రెస్-మట్టిని తొలగించే పనిలో నిమగ్నమయ్యారు. 1959 ఫిబ్రవరి 6 న వీరి సేవలను రద్దు చేశారు. నవంబర్ 21, 1959 నుంచి ఫిబ్రవరి 5, 1959 వరకు, వారికి నెలకు రూ.55/- కంటే తక్కువ రేట్లకు వేతనాలు చెల్లించినట్లు తెలుస్తోంది, ఇది అక్టోబర్ నాటి స్టాండింగ్ ఆర్డర్స్ ప్రకారం ఉత్తర ప్రదేశ్ కు చెందిన వాక్యూమ్ పాన్ షుగర్ ఫ్యాక్టర్< యొక్క కార్మికులకు నిర్దేశించిన వేతనం. నేను !151!; ఉత్తర ప్రదేశ్ ప్రభుత్వం జారీ చేసింది. మీద. జూలై 31, 1962 న, ఉత్తర ప్రదేశ్ గవర్నర్ ఈ ప్రతివాదులకు మరియు బస్తీ షుగర్ మిల్స్ లిమిటెడ్ కు మధ్య వివాదాన్ని లక్నోలోని లేబర్ కోర్టుకు ప్రస్తావించారు. దీనిలో బస్తీ షుగర్ మిల్స్ లిమిటెడ్ ను యజమానులుగా, ప్రతిస్పందించిన వారిని వారి పనివారిగా వర్ణించారు. వివాదంలో ఉన్న మెయిలర్లు ఈ విధంగా రిఫరెన్స్ ఆర్డర్ లో పేర్కొనబడ్డారు:

"(1) అనుబంధంలో పేర్కొన్న తమ పనివారి సేవలను యజమానులు తొలగించారా, ఇది 1959 ఫిబ్రవరి నుండి చట్టబద్ధంగా మరియు/లేదా న్యాయబద్ధంగా అమల్లోకి వస్తుందా? కాకపోతే సంబంధిత కార్మికులకు ఎలాంటి ఉపశమనం లభిస్తుంది?

(2) కార్మికులకు చెల్లించడంలో యజమానుల చర్య; నవంబర్ 21, 1958 నుంచి ఫిబ్రవరి 5, 1959 వరకు నెలకు కనీస నిర్దేశిత వేతనం రూ.55 కంటే తక్కువ రేట్లను జారీ చేయడానికి అనుబంధంలో పేర్కొనబడింది, ఇది చట్టబద్ధమైనది మరియు/లేదా సమర్థనీయమైనది. కాకపోతే సంబంధిత కార్మికులకు ఎలాంటి ఉపశమనం లభిస్తుంది, ఏ వివరాలతో ఉంది?

ఈ 21 మంది కార్మికులను చక్కెర మిల్లుల యాజమాన్యం నియమించలేదని పిటిషనర్ వాదించారు. పత్రికా బురదను తొలగించే పనిని బనార్సీ దాస్ అనే కాంట్రాక్టర్ కు కంపెనీ అప్పగించిందని, ఆ పని చేయడానికి ఆ 21 మందిని ఆ కాంట్రాక్టర్ నియమించారని పిటిషనర్ కేసు. వీరితో కంపెనీ యాజమాన్యానికి ఎలాంటి సంబంధం లేదని చెప్పారు. బనార్సీ దాస్ 1959 ఫిబ్రవరి జి న పనిని విడిచిపెట్టాడు మరియు ఈ కార్మికుల సేవలను అతను తొలగించాడు. ప్రతివాదులు తమ యూనియన్ ద్వారా, దీనికి విరుద్ధంగా, కంపెనీ యాజమాన్యం ద్వారా నేరుగా నియమించబడ్డారని వాదించారు. సాక్ష్యాధారాలను పరిగణనలోకి తీసుకున్న లేబర్ కోర్టు ప్రెస్ మట్టి తొలగింపు పనులు కాంట్రాక్టర్ బనార్సీ దాస్ ద్వారా జరుగుతున్నాయని, బనార్సీ దాస్ ఆధ్వర్యంలోనే ఈ 21 మందిని నియమించారని పిటిషనర్ కేసును అంగీకరించింది. సబ్-సీఎల్లో 'యజమాని' నిర్వచనాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుని.. (iv) ఉత్తర ప్రదేశ్ పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం, 194 7 లోని సెక్షన్ 2 (i) ప్రకారం, అప్పీలుదారు ఈ 21 వ్యక్తులకు యజమాని. దీని ప్రకారం కనీస వేతనాలకు సంబంధించిన స్టాండింగ్ ఆర్డర్ల ప్రయోజనానికి వారు అర్హులని, పునరుద్ధరణకు కూడా అర్హులని పేర్కొంది. ఈ దృష్ట్యా లేబర్ కోర్టు 1959 ఫిబ్రవరి 6 నుంచి 1958 క్రషింగ్ సీజన్ ముగిసే వరకు కార్మికులకు నెలకు రూ.55 చొప్పున చెల్లించాలని ఆదేశించింది. (బి) 1962-63 క్రషింగ్ సీజన్ లో కంపెనీ ద్వారా ఇప్పటికే నియమించబడని కార్మికులను తిరిగి నియమించడం; మరియు (సి) రూ. 55/· చొప్పున లెక్కించబడిన వేతనాల వ్యత్యాసాన్ని చెల్లించడం నెలకు మరియు రూ. l/· నవంబర్ 21, 1958 నుండి ఫిబ్రవరి 5, 1959 వరకు రామ్ ఉజాగర్

విషయంలో రోజుకు 14 అనాలు మరియు ఇతర కార్మికుల విషయంలో రోజుకు 14 అనాలు.

లేబర్ కోర్టు ఇచ్చిన ఈ ఉత్తర్వులపై ప్రస్తుత అప్పీల్. ఈ కోర్టు యొక్క ప్రత్యేక సెలవుతో కంపెనీ ద్వారా దాఖలు చేయబడింది.

అప్పీలుకు మద్దతుగా శ్రీ పాఠక్ మూడు అంశాలను లేవనెత్తారు. మొదటిది సబ్-సిఎల్ లో "యజమాని" యొక్క నిర్వచనం. (iv) చట్టంలోని సెక్షన్ 2 (i) ప్రకారం అప్పీలుదారుడు, ఈ కార్మికుల యజమాని కాదు. రెండవ విషయం ఏమిటంటే, పై నిర్వచనాన్ని కాంట్రాక్టరు యొక్క కార్మికులను, కంపెనీ యొక్క కార్మికులను తయారు చేసే విధంగా అర్థం చేసుకుంటే, నిర్వచనం రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 19 (1) (జి) లోని నిబంధనలను ఉల్లంఘించినట్లుగా భావించాలి.

కోరిన మూడవ అంశం ఏమిటంటే, ఉత్తర ప్రదేశ్ లోని వాక్యూమ్ పాన్ షుగర్ కర్మాగారాల కార్మికులకు కనీస వేతనాన్ని నిర్ణయించిన స్టాండింగ్ ఆర్డర్ ల ప్రయోజనాన్ని ప్రతివాదులు పొందే అర్హత లేదు.

ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 2(ఐ)లో యజమానికి సంబంధించిన సమగ్ర నిర్వచనం ఉంది. సెక్షన్ 2 (i) యొక్క సబ్- సి ఎల్. (iv) యొక్క ప్రభావం ఏమిటంటే, ఏదైనా పరిశ్రమ యొక్క యజమాని పరిశ్రమను నిర్వహించే సమయంలో లేదా నిర్వహించే ఉద్దేశ్యం కోసం ఏదైనా వ్యక్తితో ఒప్పందం కుదుర్చుకుంటాడు, అటువంటి వ్యక్తి లేదా సాధారణంగా పరిశ్రమలో ఒక భాగమైన ఏదైనా పని యొక్క ఏదైనా భాగాన్ని అమలు చేయడానికి ఒప్పందం చేసుకుంటాడు. అటువంటి పరిశ్రమ యొక్క యజమాని చట్టం యొక్క అర్థంలో ఒక యజమాని. ఈ నిర్వచనం యొక్క ప్రభావం పరిశ్రమ యజమాని కాంట్రాక్టరు యొక్క యజమానిగా మారడం పూర్తిగా ఆమోదయోగ్యం కాదు మరియు తీవ్రమైన పరిశీలనకు అర్హమైన అద్భుతమైనదిగా కూడా వర్ణించబడుతుంది. "యజమాని" అనే పదం యొక్క ఈ పొడిగించిన నిర్వచనం యొక్క స్పష్టమైన ఉద్దేశ్యం ఏమిటంటే, సబ్ క్లాజ్ లో పేర్కొన్న పరిస్థితులలో, కాంట్రాక్ట్ ద్వారా చేయబడే పనిలో నిమగ్నమైన కార్మికుల యజమానిని పరిశ్రమ యజమానిగా చేయడం. ఈ లక్ష్యాన్ని సాధించడానికి సబ్ క్లాజులో ఉపయోగించిన పదాలు స్పష్టంగా సరిపోతాయి.

శ్రీ పాఠక్ ఎత్తి చూపినట్లుగా, "పనివారు" అనే పదం యొక్క నిర్వచనంలో కాంట్రాక్ట్ కార్మికులను చేర్చారని చూపించడానికి పదాలు లేవు. అయితే ఇది పీఓఎస్1 టీ1 ఓఎన్పై ఎలాంటి ప్రభావం చూపదు. సెక్షన్ 2 (జడ్)లో పనివారి నిర్వచనంలో "ఏదైనా పరిశ్రమలో నైపుణ్యం లేదా నైపుణ్యం లేని, మాన్యువల్, సూపర్వైజరీ, టెక్నికల్ లేదా క్లరికల్ పని చేయడానికి నియమించబడిన వ్యక్తి (అప్రెంటిస్తో సహా) అనే పదాలు, ఉద్యోగ నిబంధనలు వ్యక్తీకరించబడినా లేదా సూచించబడినా, ఒక పరిశ్రమలో పని చేసే వ్యక్తులను యాజమాన్యం లేదా యాజమాన్యం యొక్క కాంట్రాక్టర్ ద్వారా తీసుకురావడానికి తగినంత విస్తృతంగా ఉన్నాయి. "యజమాని" అనే పదానికి నిర్వచనంలో పరిశ్రమ నిర్వహణను చేర్చకపోతే, కాంట్రాక్టరు నియమించిన కార్మికులు ఈ చట్టం యొక్క ప్రయోజనాన్ని పొందలేరు, ఎందుకంటే వారికి మరియు యాజమాన్యానికి మధ్య వివాదం "యజమాని" మరియు కార్మికుల మధ్య పారిశ్రామిక వివాదం కాదు. కాంట్రాక్టర్లు నియమించే పనివారి మార్గంలో ఈ ఇబ్బందిని తొలగించాలనే ఉద్దేశ్యంతోనే యజమాని నిర్వచనం వచ్చింది. సబ్-సిఎల్ ద్వారా విస్తరించబడింది. (iv) s. 2 (i). (ఎ) ప్రతిస్పందకులు సెక్షన్ 2 (జడ్) యొక్క అర్థంలో పనివారు, 'ప్రతిఫలం కోసం మాన్యువల్ వర్క్ చేయడానికి పరిశ్రమలో నియమించబడిన వ్యక్తులు, (బి) పరిశ్రమలో సాధారణంగా భాగమైన ప్రెస్-మట్టిని తొలగించే పనిని సదరు కాంట్రాక్టర్ ద్వారా అమలు చేయడానికి పరిశ్రమను ముగించే సమయంలో అప్పీలు కంపెనీ ఒప్పందం కుదుర్చుకున్న కాంట్రాక్టర్ చేత నియమించబడ్డారు. అందువల్ల ఇది సబ్-cl తో చదివిన s. 2 (z) నుండి అనుసరిస్తుంది. (iv) చట్టంలోని సెక్షన్ 2 (i) ప్రకారం వారు అప్పీలుదారు కంపెనీ యొక్క పనివారు మరియు అప్పీలుదారు కంపెనీ వారి యజమాని. లేదు. కాబట్టి పిటిషనర్ తరపున విద్వాంసుడైన న్యాయవాది లేవనెత్తిన మొదటి అంశంలో సారాంశం.

ఈ నిర్వచనం ఆర్టికల్ 19 (ఐ) (జి) కింద పిటిషనర్ ప్రాథమిక హక్కులను ఉల్లంఘిస్తుందనేది రెండవ అంశం. సబ్-

సిఎల్ లో యజమాని యొక్క ఈ నిర్వచనం యొక్క ఫలితాన్ని ఊహించండి. (4) సెక్షన్ 2 (i) వాణిజ్యం లేదా వ్యాపారం కొనసాగించే హక్కుపై కొన్ని ఆంక్షలు విధించడం, అటువంటి ఆంక్షలు విధించడం సాధారణ ప్రజల ప్రయోజనాల కోసం అని ఒక్క క్షణం కూడా సందేహించకూడదు. ఎందుకంటే, పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టంలోని నిబంధనలను తప్పించుకున్నందుకు సాధారణంగా పరిశ్రమలో భాగమైన పనులను చేయడానికి ఒక కాంట్రాక్టర్ ను నియమించే పరికరాన్ని పరిశ్రమల యజమానులు ఉపయోగించుకోనివ్వకూడదని సాధారణ ప్రజల ప్రయోజనాలు కోరుతున్నాయి. ఈ నిబంధనలు సామాన్య ప్రజాప్రయోజనాల కోసం ఉన్నాయనేది వివాదస్పదం కాదు. అలాంటప్పుడు, సాధారణంగా పరిశ్రమలో భాగమైన పనిని చేయడంలో కాంట్రాక్ట్ కింద నిమగ్నమైన కార్మికులకు 1 హే చట్టం యొక్క ప్రయోజనాన్ని అందించే నిర్వచనం సాధారణ ప్రజా ప్రయోజనాలకు కూడా అనుకూలంగా ఉందని భావించలేము.

ఇది మిస్టర్ పాల్ఖాక్ యొక్క ప్రధాన వాదనకు మనల్ని తీసుకువస్తుంది, ఏదేమైనా ప్రతిస్పందకులు స్టాండింగ్ యొక్క అర్థంలో 'పనివారు' కాదు. తద్వారా నిర్దేశించిన కనీస వేతన ప్రయోజనాన్ని పొందలేరు. స్టాండింగ్ ఆర్డర్స్ లో "పనివారు" అనే పదం "ఒక కర్మాగారంలో పనిచేసే ఏ వ్యక్తి అయినా (అప్రెంటిస్ తో సహా), ఏదైనా నైపుణ్యం కలిగిన లేదా నైపుణ్యం లేని మాన్యువల్, పర్యవేక్షక, సాంకేతిక లేదా క్లరికల్ పనిని అద్దెకు లేదా ప్రతిఫలం కోసం చేయడం" అని నిర్వచించబడింది, అయితే ఉద్యోగ నిబంధనలు వ్యక్తీకరించబడినా లేదా సూచించబడినా సిఎల్ఎస్ (i) మరియు (ii)లో పేర్కొన్న ఏ వ్యక్తిని చేర్చలేదు. ఈ విషయంలో ఈ క్లాజులతో మాకు సంబంధం లేదు. ఒక సహేతుకమైన నిర్మాణంలో, ఈ నిర్వచనంలో "కర్మాగారం ద్వారా నియమించబడింది" అనే పదాల అర్థం "కర్మాగారం యాజమాన్యంచే నియమించబడింది" అని మాత్రమే అర్థం అవుతుందని మరియు కర్మాగారం యొక్క కాంట్రాక్టర్ చేత నియమించబడిన వ్యక్తులను చేర్చలేమని శ్రీ పాఠక్ వాదించారు. స్టాండింగ్ ఆర్డర్స్ లోని 'పనివారు' అనే నిర్వచనం "కర్మాగారం ద్వారా నియమించబడినది" అనే పదాలను ఉపయోగిస్తుందని, అయితే ఈ చట్టంలో 'పనివారు' అనే నిర్వచనం "ఏదైనా పరిశ్రమలో పనిచేసేవారు" అనే పదాలను ఉపయోగిస్తుందని మరియు స్టాండింగ్ ఆర్డర్ల ప్రయోజనం నుండి కర్మాగారం యాజమాన్యం ద్వారా నియమించబడిన వ్యక్తులను మినహాయించడానికి "కర్మాగారంలో" అనే పదాలకు బదులుగా "కర్మాగారం ద్వారా" అనే పదాలను ఉద్దేశపూర్వకంగా ఉపయోగించారని ఆయన వాదించారు. వ్యాకరణం కానీ, హేతుబద్ధత కానీ ఈ వాదనను సమర్థించవు.

"కర్మాగారంలో పనిచేసేవాడు" అనే పదాల యొక్క సాధారణ వ్యాకరణ అర్థంలో, మా అభిప్రాయం ప్రకారం, కర్మాగారం యొక్క పనిని చేయడానికి నియమించబడిన ప్రతి వ్యక్తిని కలిగి ఉంటాయి. "బై" అనే పదాన్ని ఉపయోగించడం వల్ల అపాయింట్మెంట్ ఎవరు చేస్తారనే ప్రశ్నకు సంబంధం లేదు. "ఇన్" కు బదులుగా "బై" ను ఉపయోగించడానికి కారణం ఏమిటంటే, పరిశ్రమ యొక్క పనిని చేయడానికి ఒక వ్యక్తిని నియమించినట్లయితే, కర్మాగారం లోపల లేదా కర్మాగారం వెలుపల పని జరిగినా, అతను స్టాండింగ్ ఆర్డర్ల ప్రయోజనాన్ని పొందుతాడని నిర్ధారించడానికి.

స్టాండింగ్ ఆర్డర్లు చేయడంలో ప్రభుత్వం ఈ చట్టం కింద పనివారి నిర్వచనం పరిధిలోకి వచ్చే కొంతమంది వ్యక్తులకు స్టాండింగ్ ఆర్డర్ల ప్రయోజనాన్ని నిరాకరించాలని ఎందుకు ఆలోచిస్తుందో కూడా మనకు కనిపించదు. ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 3 (బి) ప్రకారం స్టాండింగ్ ఆర్డర్లు చేయబడ్డాయి, దీని ప్రకారం రాష్ట్ర ప్రభుత్వం "యజమానులు, పనివారు లేదా ఇద్దరూ ఉత్తర్వులకు అనుగుణంగా నిర్ణయించగల ఉద్యోగ నియమనిబంధనలను ఆర్డర్ లో పేర్కొన్న కాలానికి పాటించాల్సి ఉంటుంది." చట్టంలో నిర్వచించిన విధంగా యజమానులు తమ పనివారి ఉపాధికి సంబంధించిన కొన్ని నియమనిబంధనలను పాటించాలని ఆదేశించడమే ఈ ఉత్తర్వు ఉద్దేశం. అలా చేయడం ద్వారా ప్రభుత్వం తన ప్రయోజనాల నుండి ముఖ్యంగా కనీస వేతన వర్గాన్ని మినహాయించాలనుకుంటుందని ఊహించలేము- లేకపోతే చట్టంలోనే కార్మికులు మరియు యజమానుల నిర్వచనాల కింద ప్రయోజనం పొందుతారు. ఎటువంటి కారణం సూచించబడలేదు మరియు మేము దేని గురించి ఆలోచించలేము.

అందువలన "ఒక కర్మాగారం ద్వారా నియమించబడినవాడు" అనే పదాలు కర్మాగారం యొక్క కాంట్రాక్టర్లచే

నియమించబడిన కార్మికులను కూడా చేర్చేంత విస్తృతంగా ఉన్నాయని మేము నిర్ధారణకు వచ్చాము. స్టాండింగ్ ఆర్డర్స్ లోని సిఎల్ (కె) నిబంధనల ఆధారంగా శ్రీ పాఠక్ ఒక కొత్త అంశాన్ని లేవనెత్తాలనుకున్నారు. ఆ క్లాజు ప్రకారం, గత మునుపటి సీజన్ యొక్క ద్వితీయార్థం మొత్తంలో ఒక కర్మాగారం కింద పని చేసిన కాలానుగుణ కార్మికుడు లేదా అనారోగ్యం లేదా మరేదైనా అనివార్య కారణాల వల్ల, ప్రస్తుత సీజన్లో కర్మాగారం ద్వారా నియమించబడతాడు. ఈ దృష్ట్యా ఈ 21 మంది కార్మికులను తిరిగి విధుల్లోకి తీసుకోవాలన్న ఉత్తర్వులను అమలు చేయడం పిటిషనర్ కు కష్టమని, సీఎల్ (కె) నిబంధనల ప్రకారం కర్మాగారంలో పనిచేయడానికి అర్హులైన కొంత మంది కార్మికులను తొలగించడమే అవుతుందని పాఠక్ కోరారు. ఒకవేళ మేధావులు సూచించిన విధంగా వాస్తవాలు తెలిస్తే సీఎల్ (కె)లోని ఈ నిబంధనలను గమనించి మహాలక్ష్మి షుగర్ మిల్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్ లో ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో ఈ కోర్టు ఇచ్చిన విధంగా ఉత్తర్వులు జారీ చేయడం సముచితమని భావించేవాళ్లం. స్టాండింగ్ ఆర్డర్స్ లోని సిఎల్ (కె) నిబంధనలను ఉల్లంఘించకుండా ఈ 21 మంది కార్మికులను 1962-63 క్రషింగ్ సీజన్ లో మాత్రమే తిరిగి నియమించాలని వారి కార్మికులు స్పష్టం చేశారు. 1962-1963 క్రషింగ్ సీజన్ లో కంపెనీ ద్వారా ఇప్పటికే నియమించబడిన కార్మికులలో ఎంతమంది వాస్తవానికి 1961-62 సీజన్ లో పనిచేశారో చూపించడానికి రికార్డులో ఎటువంటి ఆధారాలు లేవు. కంపెనీ లిఖితపూర్వక ప్రకటనలో సిఎల్ (కె) నిబంధనల కారణంగా ఈ 21 మంది కార్మికులలో ఎవరినీ తిరిగి విధుల్లోకి తీసుకోవడం కష్టమని అటువంటి అంశం లేవనెత్తబడలేదు. ఈ పరిస్థితులలో, ఈ కొత్త పిటిషన్ ను మొదటిసారిగా ఈ కోర్టులో లేవనెత్తడానికి శ్రీ పాఠక్ ను మేము అనుమతించలేదు. అప్పీలులో లేవనెత్తిన అంశాలన్నీ విఫలం కావడంతో అప్పీలును కొట్టివేయటం అయినది.

అప్పీల్ కొట్టివేయబడింది.